

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

เกษมสันต์ วิลาวรรณ. หมายเหตุท้ายคำพิพากษาฎีกาที่ 2548-2549/2533. บทบัญญัติ 48
(มีนาคม 2535).

เกียรติ จาตนิลพันธุ์. กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค 4. รวมคำบรรยายสำนักอบรมศึกษา
กฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา สมัยที่ 45 เล่ม 2, 2535.

เข็มชัย ชูติวงศ์. คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ , 2529.

เข็มชัย ชูติวงศ์ และ บวรศักดิ์ อูวรรณโณ. คำบรรยายกฎหมายว่าด้วยนิติกรรมและสัญญา.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2531.

จิตติ ดิงศภัทย์. หมายเหตุท้ายคำพิพากษาฎีกาที่ 297/2501. กรุงเทพฯ : เนติบัณฑิตยสภา,
2501.

_____ . มลแห่งหนี้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้ว , 2526.

จิต เศรษฐบุตร. แก้ไขเพิ่มเติมโดย นายจิตติ ดิงศภัทย์. หลักกฎหมายแพ่งลักษณะนิติกรรม
และหนี้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

ชูเชิด รักตะบุตร. คำอธิบายกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง วิธีชั่วคราวก่อนพิพากษาและภาค
บังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง. กรุงเทพฯ : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2531. (อัดสำเนา)

ไชยยศ เหมะรัชตะ. กฎหมายว่าด้วยสัญญา เล่ม 1. กรุงเทพฯ : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2527.

ธาดา ศาสตรสาธิต . การห้ามการแข่งขันหรือจำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพ .

วารสารศาลแรงงาน 6 (มกราคม 2525) : 15 - 28 .

_____ . การห้ามการแข่งขันหรือการจำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพ (2)

อนุสนธิจากคำพิพากษาฎีกาที่ 2548-2549/2533 . วารสารศาลแรงงาน 9
(ตุลาคม-ธันวาคม 2533) : 31 - 53 .

ธานินทร์ กรัยวิเชียร. ระบบกฎหมายอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2529
นิติการณืประสม , พระ . หมายเหตุท้ายคำพิพากษาฎีกาที่ 1356/2479 . กรุงเทพฯ :
เนติบัณฑิตยสภา , 2479 : 1595 - 1597 .

บัญญัติ สุชีวะ . สัญญาห้ามประกอบอาชีพหรือการค้าแข่งขัน . ตุลพาท 10 (มีนาคม 2506)
: 234 - 243 .

ประดิษฐ์มนูธรรม , หลวง . คำอธิบายกฎหมายปกครอง . นิติสาส์น 12 (2474) : 902.

ประพนธ์ ศาตะมาน . ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน . วารสาร
สมาคมธรรมศาสตร์ 1 (2518) : 134 .

ปันโน สุขทรศนีย์ . ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยนิติกรรมและสัญญา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2514.

พวงผกา บุญโสภาคย์ . คำบรรยายวิชากฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยนิติกรรมและสัญญา.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521.

พิพัฒน์ จักรางกูร . คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค 4 วิธีการชั่วคราว
ก่อนพิพากษา และการบังคับตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จรัสสินทวงศ์, 2521.

ไพจิตร ปุญญพันธุ์ . คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะละเมิด. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์แสงสุทธิการพิมพ์, 2529.

มานิช จรมาศ . คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ภาค 4. พิมพ์ครั้งที่ 4 .
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรสาส์น .

วิริยะ เกิดศิริ . คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยนิติกรรมสัญญาและหนี้ .
พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2517 .

- วิรัช ชินวินิจกุล. กฎหมายลักษณะพยาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง , 2522.
- ศักดิ์ สมองชาติ . คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยนิติกรรมและสัญญา .
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แสงสิทธิการพิมพ์ , 2527.
- _____ . คำอธิบายโดยย่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยละเมิด. กรุงเทพฯ
: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ , 2532.
- สีห์ คลายนสูตร . ความสงบเรียบร้อยของประชาชน. ตุลพาท 3 (มกราคม 2499) : 19 .
- สุดาศิริ เสงพุลธนา. คำบรรยายกฎหมายแรงงานและอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
แสงสุทธิการพิมพ์, 2530.
- สุพจน์ ณ บางช้าง . สัญญาก่อนสมรส. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย , 2516 .
- สุรพล ธรรมสถิตติ . ความสงบเรียบร้อยของประชาชน . วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2520 .
- เสนีย์ ปราโมช , มรว. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยนิติกรรมและหนี้ เล่ม 1 (ภาค
1-2) . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2527 .
- เสริม วินิจฉัยกุล . คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ลักษณะนิติกรรมและหนี้.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมสรรพสามิต , 2515 .
- โสภณ รัตนากร. คำอธิบายประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยหนี้ . สำนักอบรมศึกษา
กฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, 2532.
- หยุด แสงอุทัย . กฎหมายแพ่งลักษณะมูลหนี้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
2517 .
- อุกฤษ มงคลนาวิน . ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน . บทบัญญัติ 32
(มกราคม 2518) : 11-32 .
- _____ . คำอธิบายชั้นปริญญาโทเรื่องกฎหมายแพ่งฝรั่งเศสว่าด้วยเรื่องสัญญา . พระนคร
: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2518 .

อักษรารท จุฬารัตน. คำอธิบายวิชากฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยนิติกรรมและสัญญา.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ , 2520.

เอช เอกูต์ . คำอธิบายธรรมศาสตร์ชั้นปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ . พระนคร : มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์และการเมือง , 2475 .

ภาษาอังกฤษ

Anson. Law of Contract, Oxford 26th edition, 1984 .

Cheshire and Fifoot. The law of Contract. London : Butterworth & Co.
(Publisher) Ltd., 1986.

Derek Roebuck. The Background of the Common Law. Oxford New York : Oxford
University Press, 1988 .

Heydon John Dyson. The restraint of trade doctrine. London : Butterworth, 1971 .

H.L. Packer. Book Review . 67 Yale L.J. (1958) : 1141-1142 .

Maureen B. Callahan . Post-Employment Restraint Agreements : A Reassessment
52 u. Chi.L.Re. (1985) : 703-728 .

M. Hardler and DE. Lazaroff . 57 Restraint of trade and the restatement (second) of
contract. NYUL Rev. (1982) : 669 - 766 .

M.W.Bryan . Restraint of Trade : Back to a Basic Analysis . J.Bus.L. (1980) :
326-335 .

ภาคผนวก

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม

เหตุผล

โดยที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันได้ยอมรับหลักความยุติธรรมของการแสดงเจตนาและการเสรีภาพในการทำสัญญาของประชาชน รัฐจะไม่เข้าไปแทรกแซงหากการนั้นไม่ถึงกับเป็นการต้องห้ามตามกฎหมาย หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งนี้เนื่องมาจากพื้นฐานแนวความคิดในระบบเศรษฐกิจเสรี แต่การที่ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในการทำนิติกรรมสัญญาดังกล่าว ใ้ก่อให้เกิดผลเสียที่สำคัญประการหนึ่ง โดยผู้ที่มีอำนาจต่อรองเหนือกว่าอาจนำเอาสิทธิเสรีภาพในการทำนิติกรรมสัญญาไปใช้ในทางที่เอารัดเอาเปรียบจนฉวยประโยชน์จากคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งที่มีอำนาจต่อรองน้อยกว่าในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเป็นอย่างมาก และมีผลกระทบไม่แต่เฉพาะคู่สัญญาเท่านั้น ยังเป็นผลให้เกิดความไม่สงบสุขในสังคมอีกด้วย ควรมีมาตรการที่ให้รัฐโดยศาลยุติธรรมมีอำนาจบังคับให้ผลของสัญญาบางประเภทที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อส่วนรวมอยู่ในกรอบของความเป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณี เพื่อให้เกิดความสงบสุขแก่สังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม
พ.ศ.....

.....
.....
.....

.....
โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม
.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยข้อสัญญาที่ไม่เป็นธรรม พ.ศ....."

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

- (1) สัญญาที่กระทำระหว่างกระทรวง ทบวง กรมด้วยตนเอง หรือระหว่างกระทรวง ทบวง กรมกับเอกชน โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่มุ่งหมายจะคุ้มครองประโยชน์ของรัฐหรือประโยชน์สาธารณะ
- (2) สัญญาเช่าที่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการเช่าที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
- (3) สัญญาก่อตั้ง เปลี่ยนแปลง หรือเลิกบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่เป็นนิติบุคคล
- (4) สัญญาซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- (5) นิติกรรมอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

/มาตรา 4

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

"ผู้บริโภค" หมายความว่า ผู้ซื้อ ผู้เช่า ผู้เช่าซื้อ ผู้แลกเปลี่ยน หรือผู้ได้มาโดยมีค่าตอบแทนด้วยประการใดเพื่อประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่น ซึ่งสินค้าหรือบริการจากผู้ประกอบธุรกิจการค้าหรือวิชาชีพ ทั้งนี้ โดยมีใช้เพื่อการค้าสินค้าหรือบริการนั้น

"ผู้ประกอบธุรกิจการค้าหรือวิชาชีพ" หมายความว่า ผู้ขาย ผู้ให้เช่า ผู้ให้เช่าซื้อ ผู้แลกเปลี่ยน หรือผู้จัดให้ด้วยประการใด ซึ่งสินค้าหรือบริการ เพื่อประโยชน์ในทางการค้าเป็นปกติธุระ

"สัญญามาตรฐาน" หมายความว่า สัญญาที่ทำเป็นลายลักษณ์อักษรโดยมีการกำหนดข้อสัญญาที่เป็นสาระสำคัญไว้ล่วงหน้าไม่ว่าจะทำในรูปแบบใด ซึ่งคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนำมาใช้ในการประกอบกิจการของตน

มาตรา 5 ข้อตกลงในสัญญาที่ทำระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบธุรกิจการค้าหรือวิชาชีพ หรือในสัญญามาตรฐาน หรือในสัญญาที่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งมีอำนาจต่อรองในการทำสัญญาเหนือกว่าคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งอย่างมาก ที่ให้ผู้ประกอบธุรกิจการค้าหรือวิชาชีพ ผู้กำหนดสัญญามาตรฐาน หรือผู้ที่มีอำนาจต่อรองเหนือกว่าได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเกินสมควร ให้มีผลบังคับได้เพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณีเท่านั้น

ข้อตกลงที่ถือว่าได้เปรียบคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เช่น

- (1) ข้อตกลงยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบที่เกิดจากการผิดสัญญา
- (2) ข้อตกลงให้ต้องรับผิดชอบหรือรับภาระมากเกินไปกว่าที่กฎหมายกำหนด
- (3) ข้อตกลงให้สัญญาสิ้นสุดลงโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือใช้สิทธิคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งบอกเลิกสัญญาได้โดยอีกฝ่ายหนึ่งมิได้ผิดสัญญาในข้อสาระสำคัญ
- (4) ข้อตกลงให้สิทธิคู่สัญญาที่จะไม่ปฏิบัติตามสัญญาข้อใดข้อหนึ่ง หรือปฏิบัติตามสัญญาในระยะเวลาที่ล่าช้าได้ หรือปฏิบัติผิดไปจากที่พึงคาดหมายได้ตามปกติ
- (5) ข้อตกลงให้สิทธิคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเรียกร้องหรือกำหนดให้อีกฝ่ายหนึ่งต้องรับภาระเพิ่มขึ้น
- (6) ข้อตกลงอื่นที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 6 การตกลงจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพในการประกอบอาชีพการงาน หรือการทำนิติกรรมซึ่งไม่เป็นโมฆะ ให้มีผลบังคับได้เพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณีเท่านั้น

มาตรา 7 ในสัญญาที่มีการชำระหนี้ด้วยการส่งมอบทรัพย์สินให้แก่ผู้บริโภคน คู่สัญญาจะตกลงยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบเพื่อความชำรุดบกพร่องหรือเพื่อการรอนสิทธิมิได้ เว้นแต่ผู้บริโภครู้ถึงความชำรุดบกพร่องหรือเหตุแห่งการรอนสิทธิอยู่แล้วในขณะที่ทำสัญญาในกรณีผู้รับมอบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งมิใช่ผู้บริโภคหรือในกรณีที่ผู้บริโภครู้ถึงความชำรุดบกพร่องหรือเหตุแห่งการรอนสิทธิอยู่แล้วในขณะที่ทำสัญญา ให้ข้อตกลงยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบ ซึ่งไม่ต้องห้ามตามกฎหมายมีผลบังคับได้เท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณีเท่านั้น

มาตรา 8 ในสัญญาที่มีการให้สิ่งใดไว้เป็นมัดจำ หากมีกรณีที่ต้องริบมัดจำนั้น ไม่ว่าจะริบโดยอาศัยข้อตกลงในสัญญาหรือโดยผลแห่งกฎหมาย ถ้ามัดจำนั้นสูงเกินส่วน ศาลจะลดลงให้ริบได้เพียงเท่าค่าเสียหายที่แท้จริงก็ได้

มาตรา 9 ข้อตกลงหรือประกาศที่ได้ทำไว้ล่วงหน้าเพื่อยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบเพื่อความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย หรืออนามัยของผู้อื่น ซึ่งเกิดจากการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อของผู้ตกลงหรือผู้ประกาศ หรือของบุคคลอื่นซึ่งผู้ตกลงหรือผู้ประกาศต้องรับผิดชอบด้วย จะนำมาอ้างเป็นเหตุยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบมิได้

ข้อตกลงหรือประกาศยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบที่เกิดจากการกระทำของตนหรือของบุคคลอื่นซึ่งตนต้องรับผิดชอบด้วย เพื่อความเสียหายในกรณีอื่นนอกจากที่กล่าวในวรรคหนึ่งซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมาย ให้มีผลบังคับได้เพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณีเท่านั้น

มาตรา 10 ความตกลงหรือความยินยอมของผู้เสียหายสำหรับการกระทำที่ต้องห้ามชัดเจนโดยกฎหมาย หรือขัดขวางต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน จะนำมาอ้างเป็นเหตุยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบมิได้

ความตกลงหรือความยินยอมใด ๆ สำหรับการกระทำนอกจากที่กล่าว
ในวรรคหนึ่ง จะนำมาอ้างเป็นเหตุยกเว้นหรือจำกัดความรับผิดชอบได้
เพียงเท่าที่เป็นธรรมและพอสมควรแก่กรณีเท่านั้น

มาตรา 11 ในการวินิจฉัยให้สัญญามีผลบังคับได้เพียงเท่าที่เป็นธรรม
และพอสมควรแก่กรณีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พิจารณาถึง

(1) ความสุจริต อำนาจต่อรอง ความรู้ความเข้าใจ ความคาดหมาย
แนวทางที่เคยปฏิบัติ ทางเลือกอย่างอื่น และประโยชน์ได้เสียทุกอย่างของคู่สัญญา
ตามสภาพที่เป็นจริง

(2) ปกติประเพณีของการทำสัญญาชนิดนั้น

(3) เวลาและสถานที่ในการทำสัญญาหรือในการปฏิบัติตามสัญญา

(4) การรับภาระที่หนักกว่ามากของคู่สัญญาฝ่ายหนึ่ง เมื่อเปรียบเทียบกับ
คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง

ในการวินิจฉัยว่าคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งมีอำนาจต่อรองในการทำสัญญาเหนือ
กว่าคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พิจารณาถึงความแตกต่างทางด้าน
เศรษฐกิจ ความรู้ความเข้าใจ ความล้นหลามชัดเจน หรือโอกาสที่จะเลือกทำสัญญา
ในลักษณะเดียวกันกับบุคคลอื่นของคู่สัญญาแต่ละฝ่ายด้วย

คำว่าสัญญาในมาตรานี้ ให้ความหมายความรวมถึงประกาศ ความตกลงหรือ
ความยินยอมด้วยอนุโลม

มาตรา 12 ความตกลงหรือความยินยอมใด ๆ ที่มีได้นำบทบัญญัติแห่ง
พระราชบัญญัตินี้ไปใช้บังคับไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนย่อมเป็นโมฆะ

มาตรา 13 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงตามความในพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสุนันทา วัฒนไทย์วิทย์ เกิดวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2509 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีนิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับสอง) ภาควิชานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2531 สอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตไทย สมัยที่ 42 ปีการศึกษา 2532 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2533 ในขณะที่เข้าศึกษาต่อปริญญาโท ทำงานอยู่ที่ สำนักงานกฎหมาย ปริ๊ตตีซูเชิดเกษม ปัจจุบันรับราชการตำแหน่ง นิติกร ระดับ 4 ฝ่ายนิติการ สำนักงานเลขาธิการกรม กรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ

